

Vyjádření přípustky v současné francouzštině (korpusová analýza – Intercorp)
(FF JU České Budějovice, 2015)

Práce je standardně rozdělena na dvě části – část teoretickou a část praktickou.

V části teoretické diplomantka vymezuje klíčové pojmy a na základě odborné literatury synteticky prezentuje problematiku přípustky. Zdroje, které používá, jsou recentní a relevantní, české i francouzské provenience. Diplomantce se daří v jejím výkladu postihnout složité aspekty přípustkového vztahu a možností jeho vyjádření. Zmiňuje aspekty sémantické i pragmatické a všímá si i komplexních momentů vztahu tzv. podmínkově-přípustkového. Přesto je stať poněkud roztržštěná a chybí jí jednotící pohled (jedná se spíše o sumu informací z různých zdrojů, byť správně interpretovaných). K výkladu mám ještě tyto dílčí poznámky:

1) odkud pochází citace na str. 13, 5. – 16. řádek?

2) příklad na str. 26: *Même s'il pleuvait pas je n'arrivais pas*: pomineme-li absenci čárky, proč je v hlavní větě imparfait? Termín „podmínka hypotetická“ – co je jím míněno?

V části praktické pak diplomantka pracuje s korpusem InterCorp a zjišťuje české překlady (respondenty) francouzských spojek s významem přípustkovým (*bien que, encore que, quoique, malgré que*) a rovněž i spojení adverbii + ADJ či ADV + subj. Všímá si frekvence respondentů, postavení věty vedlejší a i interpunkce (ve fr. verzi). Její analýza je provedena technicky správně a přináší dílčí výsledky, které jsou z kvantitativního hlediska přínosné. Absentuje však kvalitativní rozbor, který by přinesl např. úvahy nad sémantikou výrazů ve vztahu distribucí ekvivalentů (např. *quoique/i když*), dále nad vztahem použitého způsobu a výběrem respondentu (např. *quand bien même / i kdyby*) apod. či nad typem konkrétního koncesivního vztahu zmíněného v praktické části. Dále mám tyto poznámky:

1) kapitola 5.1.: jak byly filtrovány výrazy typu *Je veux bien que tu viennes*?

2) kapitola 5.2.: zúžení na subjunctif nedovolí zachytit výskyt zajímavých dokladů *encore que* + indikativ a jejich respondentů.

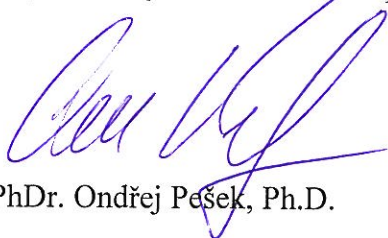
3) kapitola 5.5.: jaký byl slovesný způsob u zbylých 15 výskytů (Tab. 10)?

4. kapitola 5.6.: všechny příklady jsou s ... *que ce soit*, což nutně určuje i charakter ekvivalentu (*jakýkoli*): obsahuje výraz *jakýkoli* inherentní koncesivní rys?

Celkový závěr je příliš stručný, chybí rovněž kvantitativní konfrontační vyhodnocení všech výsledků analýzy.

Závěr: i přes uvedené připomínky soudím, že práce splňuje nároky na bakalářské práce kladené. Doporučuji ji k obhajobě a navrhuji hodnotit známkou **velmi dobře**.

V Českých Budějovicích dne 24. srpna 2015.

doc. PhDr. Ondřej Pešek, Ph.D.